

[Bollmann]

tanker, som i hvert fald var fremme engang her i efteråret, om, at man havde i sinde at stramme kreditfristen for momsens over for landbruget. Jeg vil gerne spørge, om de er helt opgivne.

Første næstformand (Enggaard):

Det sidste hører vel strengt taget ikke med til dette forslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er for så vidt velvilligt indstillet over for det foreliggende lovforslag, men vil dog nok stille sig en lille smule tvivlende over for, om det netop skal gennemføres i den just foreslåede form, og retsforbundet vil yderligere gøre den bemærkning, at når der er en statsfinansiell konsekvens knyttet til lovforslaget – og det må der ifølge sagens natur være – så skal der også være en dækning for denne merudgift, hvis retsforbundet skal medvirke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må selvfølgelig sige først til ministeren, at han kunne sin lektie fra sidst. Jeg vidste ikke, at ministeren var blevet så konservativ, men selv om det ene vel kan være lige så slemt som det andet, så kunne det måske være et fremskridt. Lad mig så sige om den socialdemokratiske ordfører, at det var jo som sædvanlig et ekko af ministeren. Det kan jo ikke undre, og socialdemokratiet har nu sagt i fire år, ja, de har sagt det i ti år, at de ikke ønsker flere fradrag, men ønsker at ændre fradragene; men der er stadig ikke sket noget. Ministeren ønsker at klippe lidt i toppen af noget, som hverken er fugl eller fisk, men det bliver altså ikke til noget. Men så er vi da nødt til at konstatere, at fordrage er der stadig væk, og så er vi da nødt til at udnytte dem til fordel for dem, der har brug for det. Når man fra socialdemokratiets side siger, at de store virksomheder har en rentefordel, så er det muligt, men dette forslag er for de små virksomheder, for dem, man har pålagt byrden – for de store virksomheder er, som jeg har sagt under et andet forslag, revnende ligeglade med dette forslag. Jeg er da helt enig med venstre og konservative i, at det måske var bedre at få en forenkling og lettelse på alt det offentlige arbejde, man pålægger de mindre erhvervsdrivende,

men det har man sagt hvert eneste år, og man har aldrig fået lettet en pind for dem. Man har bare fået nye byrder lagt over på dem, nye administrative opgaver, nye skemaer, som de skal udfylde. Vi er selvfølgelig da også villige til at se på andre løsninger end dem, vi har fremlagt; vi har bare ønsket stadig væk at fastholde diskussionen om det urimelige i, at det offentlige specielt pålægger de mindre erhvervsdrivende byrder, som de ingen betaling får for. Lad mig sige til fru Aase Olesen, som siger, at der er ikke nogen besværligheder for erhvervsdrivende, for hun har virket som sådan og udfyldt alle de skemaer, der skal til: det er da muligt, at det for fru Aase Olesen ikke er noget problem, men jeg er nødt til at sige, at det er jo ikke alle mindre erhvervsdrivende, der er lige så begavede som fru Aase Olesen.

Fru Aase Olesen spurgte om, hvor længe vi ville blive ved med at fremsætte dette forslag, hvorfor vi skal spille vores tid på dette. Dertil må jeg svare, at gentagelsen – ja, undskyld, jeg siger det; det har jeg lært af de radikale – måske kan bære frugt i det lange løb, og derfor er vi jo nødt til at blive ved. Jeg må da også erkende, at når vi fremsætter det forslag nu igen, ja, så vil vi fortsætte med det, så længe vi ikke kan få det til afstemning. Det kan ikke være i overensstemmelse med de demokratiets grundprincipper, som ligger i vores parlamentariske system, at man aldrig kan få noget til afstemning, hvis regeringen ikke er velvilligt stemt over for det. Hvornår er regeringen i det hele taget velvillig over for noget, som den ikke selv har fremlagt, selv om det er aldrig så godt?

Hr. Dohrmann sagde, at det var dobbeltmoral, og at vi før jul stemte for at pålægge erhvervslivet store byrder. Det forstår jeg i grunden ikke, hr. Dohrmann. Vi har ikke stemt for en pind af det før jul, som pålagde erhvervslivet byrder, heller ikke for et eneste af de skattelovsforslag, som blev fremlagt, så jeg kan ikke se, hvad det er, vi skal skydes i skoene dér. Vi stemte for – fordi vi også har en vis selverkendelse – at vi bl.a. skulle have 6.000 kr. mindre i løn om året, medens vi stemte imod, at de erhvervsdrivende skulle betale noget. Det er de nøgne kendsgerninger.

Når man mener, at dette forslag vil koste så mange penge, og det vil det jo altså, så er det stadig væk, fordi man udregner alt i kro-